

Sygnatura akt VIII Ga 561/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Sędziowie: SO Agnieszka Górską

SR del. Anna Górnik

Protokolant: stażysta Joanna Drobińska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zarządzenie sprzedaży zajętych udziałów

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 27 września 2016 roku, sygnatura akt SZ XIII Ns-Rej.KRS (...)

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

SSR (del.)(...)SSO (...)SSO (...)

Sygn. Akt VIII Ga 561/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 12 lutego 2015 r. Skarb Państwa – Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. wniósł na podstawie art. 96k § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619) do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie, XIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, o zarządzenie sprzedaży 1.254 udziałów M. P. w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w związku z przekształceniem dokonanego przez organ zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne w dniu 4 lutego 2015 r. Wskazał przy tym, że dochodzona od M. P. należność na dzień 10 lutego 2015 r. wynosiła 649.677,60 zł, a egzekucja z pozostałych zastosowanych środków egzekucyjnych jest bezskuteczna.

W odpowiedzi uczestniczka postępowania (...) sp. z o.o. w S. wskazała, iż w jej ocenie zajęcie udziałów M. P. było nieskuteczne, bowiem w dacie 9 grudnia 2014 r., kiedy to według spółki i według datowanego na 24.02.2015 r. pisma Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. do spółki, doręczono jej zajęcie zabezpieczające, M. P. nie pozostawał współnikiem spółki, gdyż dnia 20 listopada 2014 r. spółka została przezeń poinformowana o zbyciu przez niego udziałów na rzecz (...) z siedzibą w Gibraltarze, w związku z czym domagała się oddalenia wniosku Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S..

Zarządzeniem z dnia 2 września 2015 r. wezwano wnioskodawcę do złożenia oświadczenia, czy podtrzymuje złożony wniosek o zarządzenie sprzedaży udziałów M. P..

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie SZ.XIII Ns-Rej. KRS (...) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S..

W uzasadnieniu referendarz sądowy przytoczył pismo Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego z 16 września 2015 r., w którym Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego - odpowiadając na zarządzenie - podtrzymał wniosek i jednocześnie przesłał akta egzekucyjne M. P.. Wskazał równocześnie, że zgodnie z umową sprzedaży udziałów cena za nie – 1.254.000 zł – została zapłacona przez (...) gotówką przed zawarciem umowy, podczas gdy egzekucja prowadzona z ujawnionych rachunków bankowych M. P. okazała się bezskuteczna i stan taki trwa nadal.

Ponadto uzasadniając postanowienie z dnia 9 listopada 2015 r. referendarz sądowy wskazał, że postanowieniem z 28 października 2015 r. w sprawie SZ.XIII Ns-Rej. KRS (...) na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o KRS przyjęto do akt rejestrowych spółki zawiadomienie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. o zajęciu udziałów wspólnika M. P.. Jednakże z akt rejestrowych wynika również, że dnia 21 listopada 2015 r. [oczywista omyłka pisarska – 2014 r.] spółka złożyła do Sądu Rejestrowego wniosek o zmianę wpisu zawierający żądanie zmiany danych wspólnika, a do wniosku tego dołączono umowę sprzedaży udziałów zawartą między M. P. a (...) z siedzibą w Gibraltarze, z podpisami notarialnie poświadczonymi dnia 20 listopada 2014 r. i listą wspólników według stanu na 20 listopada 2014 r. Zbycie udziałów nastąpiło zaś zgodnie z art. 180 k.s.h., tj. w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 r. w sprawie SZ.XIII Ns-Rej. KRS (...) dokonano wpisu zmiany danych w rejestrze i przyjęto do akt rejestrowych złożone wraz z wnioskiem dokumenty. Jednocześnie referendarz sądowy wskazał, iż umowa zbycia zajętych udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest nieważna na podstawie art. 58 § 1 k.c., a jedynie nabywca nie może dysponować uprawnieniami związanymi z tymi udziałami. Referendarz wskazał też, że nowy wspólnik mógł zapoznać się z sytuacją prawną zajętych udziałów, bowiem w aktach rejestrowych spółki (które obejmują także sprawy w toku) znajdowały się dokumenty w postaci zawiadomienia o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego udział w spółce z 4 listopada 2014 r. wraz z wnioskiem Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. z 5 listopada 2014 r. (data stempla pocztowego) o zajęciu udziałów M. P. oraz tożsamy wniosek z dnia 21 listopada 2014 r. (data stempla pocztowego).

W piśmie z dnia 24 listopada 2015 r. Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. złożył skargę na wskazane postanowienie referendarza sądowego i wniósł o zarządzenie sprzedaży zajętych udziałów M. P. w (...) sp. z o.o. w S. zgodnie z wnioskiem organu egzekucyjnego z 12 lutego 2015 r., ewentualnie o zarządzenie sprzedaży zajętych udziałów, których posiadaczem na dzień wniesienia skargi jest (...). Uzasadniając swoje stanowisko Naczelnik przypomniał, że akta egzekucyjne znajdują się w aktach sprawy, a nadto wskazał, że zgodnie z art. 166a § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zobowiązany nie może rozporządzać składnikiem majątkowym zajęтым w celu zabezpieczenia. Wobec tego rozporządzenie zajętymi udziałami przez M. P. jest bezskuteczne i nieważne, a w konsekwencji brak jest przeszkód do zarządzenia sprzedaży zajętych udziałów zgodnie z wnioskiem z 12 lutego 2015 r.

(...) sp. z o.o. złożyła odpowiedź na skargę wnosząc o jej oddalenie w całości. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że nie można utożsamiać przyjęcia do akt rejestrowych zawiadomienia o zajęciu z zajęciem udziałów, bowiem to następuje – stosownie do art. 96j § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – z chwilą doręczenia spółce (a nie Sądowi Rejestrowemu) zawiadomienia o zajęciu, to zaś nastąpiło dnia 9 grudnia 2014 r., kiedy to – wobec zbycia udziałów dnia 20 listopada 2014 r. – liczba udziałów M. P. w (...) sp. z o.o. wynosiła zero.

Sąd Rejonowy – rozpoznając sprawę po wniesieniu skargi na orzeczenia referendarza sądowego jako Sąd I instancji – postanowieniem z dnia 27 września 2016 r. w sprawie SZ.XIII Ns-Rej. KRS (...) oddalił wniosek Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S..

Uzasadniając swoje orzeczenie Sąd Rejestrowy wskazał, że oparł się na następujących ustaleniach faktycznych:

(...) sp. z o.o. w S. została wpisana do rejestru przedsiębiorców KRS dnia 27 sierpnia 2014 r. pod numerem KRS (...). Spółka została zawiązana przez jedynego wspólnika M. P. posiadającego (...) udziały o wartości nominalnej po 1000 złotych każdy udział.

Postanowieniem z 28 października 2015 r. wydanym w sprawie SZ.XIII Ns-Rej. KRS (...) – na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 o Krajowym Rejestrze Sądowym – referendarz sądowy przyjął do akt rejestrowych spółki zawiadomienie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. o zajęciu udziałów wspólnika M. P..

Z akt rejestrowych wynika, że 21 listopada 2015 r. spółka złożyła do sądu rejestrowego wnioski o zmianę wpisu zawierający żądanie zmiany danych wspólnika. Do wniosku dołączono umowę sprzedaży udziałów zawartą pomiędzy M. P. a (...) z siedzibą w Gibraltarze, z podpisami notarialnie poświadczonymi 20 listopada 2014 r. i listę wspólników według stanu na dzień 20 listopada 2014 r. Zbycie udziałów nastąpiło zgodnie z art. 180 k.s.h., tj. w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Postanowieniem z 8 kwietnia 2015 r. wydanym w sprawie sygn. SZ. XIII Ns-Rej. KRS (...) referendarz sądowy dokonał wpisu zmiany danych w rejestrze i przyjęto do akt rejestrowych złożone wraz z wnioskiem dokumenty. Zawiadomienie o zajęciu udziałów zostało doręczone (...) sp. z o.o. w S. 9 grudnia 2014 r., co Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. przyznał w piśmie z 24 lutego 2015 r.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejestrowy poczynił następujące rozważania prawne:

Zgodnie z art. 185 § 1 k.s.h. jeżeli w drodze egzekucji ma nastąpić sprzedaż udziału, którego zbycie umowa spółki uzależnia od zgody spółki lub w inny sposób ogranicza, spółka ma prawo przedstawić osobę, która nabędzie udział za cenę, jaką określi sąd rejestrowy po zasięgnięciu, w miarę potrzeby, opinii biegłego. § 2 stanowi, że w przypadku, o którym mowa w § 1, spółka powinna, w terminie dwóch tygodni od dnia zawiadomienia jej przez sąd rejestrowy o zarządzeniu sprzedaży, zgłosić wniosek o przeprowadzenie w tym trybie wyceny udziału. Stosownie do § 3 jeżeli w terminie określonym w § 2 spółka nie wystąpi z wnioskiem o przeprowadzenie wyceny udziału albo jeżeli w terminie dwóch tygodni od dnia zawiadomienia spółki o ustaleniu ceny nabycia osoba wskazana przez spółkę nie wpłaci komornikowi sądowemu ustalonej ceny, udziały będą sprzedane w trybie przewidzianym w przepisach egzekucyjnych.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że w myśl art. 96j § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016, poz.599) organ egzekucyjny dokonuje zajęcia udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zwanej dalej „spółką”, oraz wierzytelności z tego prawa przez przesłanie do spółki zawiadomienia o zajęciu udziału i wezwanie jej, aby żadnych należności przypadających zobowiązanemu z tytułu zajętego udziału do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi nie uiszczała zobowiązanemu, lecz należne kwoty przekazała organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności. W myśl § 2 zajęcie udziału oraz wierzytelności z tego prawa jest dokonane z chwilą doręczenia spółce zawiadomienia, o którym mowa w § 1.

Dokonując subsumpcji Sąd I instancji wskazał, że zbycie udziałów przez M. P. miało miejsce 20 listopada 2014 r., zaś doręczenie spółce (...) zawiadomienia miało miejsce 9 grudnia 2014 r., a tym samym w chwili zbycia udziałów zajęcie udziałów nie było skutecznie dokonane. Konsekwencją powyższego było przyjęcie przez Sąd Rejestrowy, że M. P. 20 listopada 2014 r. zbył w sposób ważny udziały w (...) Sp. z o.o. w S. na rzecz (...) z siedzibą w Gibraltarze. Nie ulegało przy tym wątpliwości Sądowi I instancji, że z chwilą dopełnienia formy przewidzianej dla czynności prawnej w art. 180 k.s.h. – tj. z chwilą poświadczenia przez notariusza podpisów pod umową sprzedaży udziałów – (...) z siedzibą w Gibraltarze nabyła od M. P. (...) udziałów w (...) sp. z o.o. w S..

Tym samym, według Sądu Rejonowego, wnioski Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. o zarządzenie sprzedaży udziałów M. P. niebędącego wspólnikiem (...) Sp. z o.o. w S. podlegał oddaleniu. Na uwzględnienie nie zasługiwał również wniosek o zarządzenie sprzedaży udziałów nowego wspólnika spółki, gdyż jak wyżej wskazano w chwili zawarcia umowy zbycia udziałów nie istniał stan skutecznego zajęcia udziałów.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Skarb Państwa – Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S.. Zaskarżył on wskazane postanowienie Sądu Rejestrowego z 27 września 2016 r. w całości domagając się jego zmiany poprzez zarządzenie sprzedaży zajętych udziałów w (...) sp. z o.o. w S., ewentualnie o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia i zarządzenie sprzedaży zajętych udziałów w (...) sp. z o.o. w S., których posiadaczem jest (...) z siedzibą w Gibraltarze.

W apelacji wnioskodawca podniósł zarzuty naruszenia następujących przepisów:

- art. 328 § 2 w zw. z art. 361 i 13 § 2 k.p.c. w ten sposób, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie zawiera wszystkich wymaganych elementów w postaci wskazania na podstawie jakich dowodów Sąd I instancji ustalił stan faktyczny i jakim dowodem odmówił mocy dowodowej w zakresie ustalenia daty doręczenia (...) sp. z o.o. w S. zawiadomienia o zajęciu udziałów;
- art. 233 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., poprzez nieuwzględnienie całego materiału dowodowego albo ocenę zebranego materiału w sposób dowolny, a nie swobodny, co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego w ten sposób, że zawiadomienie o zajęciu udziałów M. P. w (...) sp. z o.o. w S. zostało doręczone tej spółce 9 grudnia 2014 r., podczas gdy dowody zebrane w postępowaniu egzekucyjnym świadczą, iż doręczenie nastąpiło już 12 listopada 2014 r.;
- art. 45 k.p.a. w zw. z art. 18 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016, poz.599) poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że doręczenie zawiadomienia o zajęciu udziałów w (...) Sp. z o.o. w S. nastąpiło 9 grudnia 2014 r., a nie 12 listopada 2014 r.;
- art. 96j § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji poprzez przyjęcie, że nie doszło do zajęcia udziałów w (...) Sp. z o.o. w S. z uwagi na doręczenie zawiadomienia o zajęciu udziałów po dacie ich sprzedaży na rzecz (...) z siedzibą w Gibraltarze.

Uzasadniając apelację Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. wskazał, że w jego ocenie zebrane w toku postępowania windykacyjnego dokumenty świadczą o tym, że zawiadomienie z art. 96j § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji organ egzekucyjny doręczył skutecznie już 12.11.2014 r., a więc przed datą sprzedaży udziałów 20 listopada 2014 r. Zawiadomieniem z dnia 4 listopada 2014 r. Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. dokonał bowiem zajęcia zabezpieczającego czterech udziałów M. P. w (...) Sp. z o.o. w S., a zajęcie to 4 lutego 2015 r. przekształciło się na podstawie art. 154 § 4 pkt 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zajęcie egzekucyjne. Do zajęcia zabezpieczającego zgodnie z art. 164 § 4 ustawy stosuje się bowiem odpowiednio przepisy o zajęciu egzekucyjnym udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Organ egzekucyjny przy tym przekazując spółce (...) zawiadomienie o zajęciu udziałów zawiadomił zobowiązanego M. P. m.in. o zakazie rozporządzania zajętych udziałami. Z kolei zgodnie z art. 96j § 2 ustawy zajęcie udziałów jest dokonane z chwilą doręczenia spółce zawiadomienia o zajęciu. Doręczenie nastąpiło natomiast za pomocą Poczty Polskiej S.A. spółce (...) listem poleconym dnia 12 listopada 2014 r., zaś przesyłkę odebrała pracownica (...) sp. z o.o. w S., dzierżawiącej pomieszczenia od M. P. – jedynej (...) spółki (...). Pracownica ta – I. K. – była przy tym upoważniona do odbierania korespondencji adresowanej do spółki (...). Jak zaś oświadczyła, posiadała ona (wraz z innym pracownikiem) upoważnienie od M. P. do odbioru wszelkiej korespondencji, a praktyka była taka, że raz na kilka dni inna osoba upoważniona przez M. P. przyjeżdżała pod adres spółki przy ul. (...) w S. w celu odebrania korespondencji adresowanej do spółki (...). Naczelnik wskazał przy tym, iż w jego ocenie znamionem w sprawie jest, że od chwili przekazania korespondencji od organu egzekucyjnego Pan M. P. unikał kontaktu z osobami upoważnionymi do odbioru korespondencji i „zwrócił” wcześniej doręczone przez pracownika poczty i przekazane zawiadomienie o zajęciu. W ocenie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego przedstawione przezeń dokumenty potwierdzały zatem, że doszło do skutecznego doręczenia zawiadomienia o zajęciu udziałów już 12 listopada 2014 r. na podstawie art. 45 k.p.a. w zw. z art. 18 ustawy.

Tym samym w ocenie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. Sąd Rejestrowy, biorąc pod uwagę cały zebrany materiał dowodowy, błędnie go ocenił, albowiem z przywoływanych dokumentów wynika, że skuteczne doręczenie zawiadomienia o zajęciu miało miejsce już 12 listopada 2014 r. do rąk upoważnionej przez spółkę (...) osoby. Sąd

I instancji nie wziął jednak w ogóle pod uwagę przywoływanych dokumentów zawartych w aktach egzekucyjnych, a gdyby to zrobił rozstrzygnięcie mogło być inne, lecz w tym zakresie swoje braki ujawnia uzasadnienie zaskarżonego apelacją postanowienia. Przedmiotowe zawiadomienie o zajęciu udziałów zostało nadto doręczone Sądowi Rejestrowemu 12 listopada 2014 r., a zobowiązanemu w postępowaniu egzekucyjnym i udziałowcowi spółki (...) zastępczo 26 listopada 2014 r. oraz powtórnie samej spółce zastępczo 9 grudnia 2014 r. (art. 44 k.p.a.).

Spółka (...) złożyła odpowiedź na apelację, w której wniosła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego. Uzasadniając swoje stanowisko podniosła, iż przedłożone wraz z apelacją przez Naczelnika Urzędu Skarbowego dokumenty są dowodami spóźnionymi, gdyż mógł przedstawić je na wcześniejszym etapie postępowania. Jednocześnie podniosła, że nie ma wiedzy, czy rzeczywiście dokumenty te Sąd Rejestrowy otrzymał wraz z aktami egzekucyjnymi. Spółka (...) podniosła też, że sam Naczelnik Urzędu Skarbowego jeszcze w 2015 r. stał na stanowisku, że zawiadomienie o zajęciu zostało spółce doręczone 9 grudnia 2014 r. Spółka podniosła także, iż w jej ocenie ponowne doręczenie zawiadomienia 9 grudnia 2014 r. wynikało z tego, że pierwsze doręczenie było nieskuteczne, gdyż na zawiadomieniu wskazano, że zostało ono wystawione (dzień, miesiąc, rok) 14/11/04, co nie jest możliwym. Wskazała też, że brak jest na zawiadomieniu pieczętki osoby, która je podpisała, co jest niezgodne z art. 67 § 2 ustawy. Spółka (...) zakwestionowała też, jakoby kiedykolwiek udzieliła upoważnienia do odbioru korespondencji I. K..

Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. w dalszym piśmie z 10 stycznia 2017 r. zawniósł o przesłuchanie I. K. w charakterze świadka. Jednocześnie wyjaśnił, że użyta formuła daty „14/11/04” oznacza 4 listopada 2014 r., co jest oczywistą omyłką i w dalszych zawiadomieniach błąd ten nie był powielany. Co do braku pieczętki zobowiązał się zaś do przedłożenia oryginału dokumentu w celu wykazania, że został on należycie opieczętowany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej okazała się zasadna na tyle, ażeby uznać na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, iż Sąd Rejestrowy wydając zaskarżone postanowienie nie rozpoznał istoty sprawy, albowiem z niewyjaśnionych przez siebie powodów pominął dowody z dokumentów zgromadzonych w przedłożonych mu aktach egzekucyjnych Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S., a ponownie złożonych wraz z apelacją.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji opierało się o ustalony w toku postępowania fakt, zgodnie z którym zawiadomienie o zajęciu udziałów zostało doręczone spółce (...) w dniu 9 grudnia 2014 r. Fakt ten - decydujący dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy - Sąd pierwszej instancji ustalił nie na podstawie analizy dokumentów w postaci potwierdzeń odbioru, ale kierując się oświadczeniem, wyrażonym przez Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. w piśmie z dnia 24 lutego 2015 r. Tymczasem z akt sprawy wynika, że Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. wysłał do spółki (...) zawiadomienie o zajęciu udziałów dwukrotnie: po raz pierwszy było to zawiadomienie datowane na dzień 4 listopada 2014 r. (datę tego zawiadomienia oznaczono w formacie 14/11/04), po raz drugi - zawiadomienie datowane na dzień 20 listopada 2014 r. Ustalona przez Sąd I instancji w oparciu o oświadczenie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego data doręczenia zawiadomienia (9 grudnia 2014 r.) odnosi się do tego drugiego zawiadomienia. W uzasadnieniu Sądu pierwszej instancji brak jest przy tym jakiegokolwiek odniesienia do skuteczności bądź braku skuteczności doręczenia zawiadomienia datowanego na dzień 4 listopada 2014 r. Zwrotne potwierdzenia odbioru obydwu omawianych zawiadomień, jak i korespondencja Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego z osobą, która odebrała pierwsze z tych zawiadomień (I. K.) znajdowała się w aktach egzekucyjnych M. P..

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, iż z samego uzasadnienia tak postanowienia referendarza sądowego, jak i zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego wprost wynika, iż takimi aktami egzekucyjnymi Sąd w postępowaniu pierwszoinstancyjnym dysponował, albowiem w uzasadnieniach tych o aktach tych wspomina. W szczególności referendarz sądowy wskazał wprost, że akta sprawy egzekucyjnej przesłane zostały do Sądu wraz z pismem z 16 września 2015 r. Referendarz wyjaśnił również, że w aktach rejestrowych spółki - numer KRS (...) (które obejmują także sprawy w toku) - znajdowały się określone dokumenty, m.in. istotne w niniejszej sprawie zawiadomienie o zajęciu z dnia 4 listopada 2014 r.

Co więcej zauważyć trzeba, że jak już wskazano ustaleń w przedmiocie daty doręczenia zawiadomienia o zajęciu udziałów Sąd Rejonowy dokonał w oparciu o dokument znajdujący się w aktach rejestrowych spółki, jakim jest pismo Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego z 24 lutego 2015 r. (odnoszące się do "drugiego" zawiadomienia, datowanego na dzień 20 listopada 2014 r.), tymczasem w aktach rejestrowych spółki (numer KRS (...)) do sprawy SZ.XIII Ns-Rej KRS (...) załączono pismo Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego z 11 sierpnia 2015 r., kierowane do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy, w którym Naczelnik szczegółowo przedstawił sposób doręczenia "pierwszego" zawiadomienia o zajęciu udziałów, datowanego na dzień 4 listopada 2014 r., wyjaśniając przy tym, że nastąpiło to 12 listopada 2014 r. Nie znajduje żadnego uzasadnienia procedowanie Sądu Rejonowego, który poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o znajdujące się w aktach rejestrowych spółki oświadczenie Naczelnika zawarte w piśmie z dnia 24 lutego 2015 r. (karta 33), z pominięciem odmiennego w tożsamym temacie oświadczenia Naczelnika, zawartego w znajdującym się również w aktach rejestrowych spółki piśmie Naczelnika z dnia 11 sierpnia 2015 r. (karta 50).

W świetle powyższego przyjąć trzeba, że Sąd pierwszej instancji dopuścił się uchybień procesowych, ponieważ nie poczynił ustaleń faktycznych na podstawie całości dowodów (dokumentów) znajdujących się w aktach rejestrowych oraz w aktach egzekucyjnych M. P., które wnioskodawca - Naczelnik Trzeci Urzędu Skarbowego załączył do akt rejestrowych spółki i na które powoływał się wielokrotnie w pismach procesowych składanych w niniejszej sprawie, ani też stosownie do art. 328 § 2 k.p.c. nie wskazał przyczyn, dla których dowodom tym odmówił wiarygodności i mocy dowodowej (w istocie nie wskazał też, na jakich dowodach oparł się wydając zaskarżone postanowienie). Tym samym podniesiony przez apelującego zarzut naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 361 i 13 § 2 k.p.c. należało uznać za zasadny. Ponadto opisana tym zarzutem wadliwość uzasadnienia postanowienia Sądu Rejestrowego nie pozwala na merytoryczne rozpoznanie sprawy przez Sąd II instancji.

Ponadto zgodzić należy się z Naczelnikiem Trzeciego Urzędu Skarbowego w S., iż Sąd I instancji naruszył wydając zaskarżone postanowienie także art. 233 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie całego materiału dowodowego, a wskutek tego poczynienie niepełnych – mających wpływ na kształt rozstrzygnięcia – ustaleń faktycznych. Opierając się zaś na tych ustaleniach faktycznych również dokonana przezeń ocena prawna żądania wnioskodawcy obarczona jest wadą, niepozwalającą jednocześnie na jej merytoryczne rozpoznanie w obecnym stanie sprawy przez Sąd Odwoławczy.

W związku z tym na podstawie art. 386 § 4 w zw. z art. 361 k.p.c. zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Formułując na podstawie art. 386 § 6 w zw. z art. 361 k.p.c. zalecenia dla Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy wskazuje, iż Sąd ten winien w dalszym postępowaniu przeprowadzić dowód z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów znajdujących się złożonych przez niego aktach egzekucyjnych (których odpisy załączono do apelacji, a oryginały znajdują się w zwróconych przez Sąd pierwszej instancji aktach egzekucyjnych, o które Sąd ten winien zwrócić się do wnioskodawcy), w szczególności obydwu zawiadomień o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego udział w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (karta 45-45v, 51-51v, 55-55v akt); potwierdzeń odbioru korespondencji (k. 46, 52-54, 56-57), pisma z 11.08.2015 r. (k. 50), pisemnych oświadczeń I. K. (k. 47, 48-49), jak również z jej zeznań w charakterze świadka. Dopiero po przeprowadzeniu tych dowodów Sąd Rejestrowy winien dokonać w pierwszej kolejności ustaleń faktycznych odnoszących się do daty doręczenia zawiadomienia o zajęciu, a następnie dokonać oceny prawnej żądania zgłoszonego przez wnioskodawcę z uwzględnieniem norm odczytywanych z art. 45 k.p.a. w zw. z art. 18 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r., poz. 599) oraz art. 96j § 2 tej ustawy.

SSO (...)SSO (...)SSR (del.) (...)